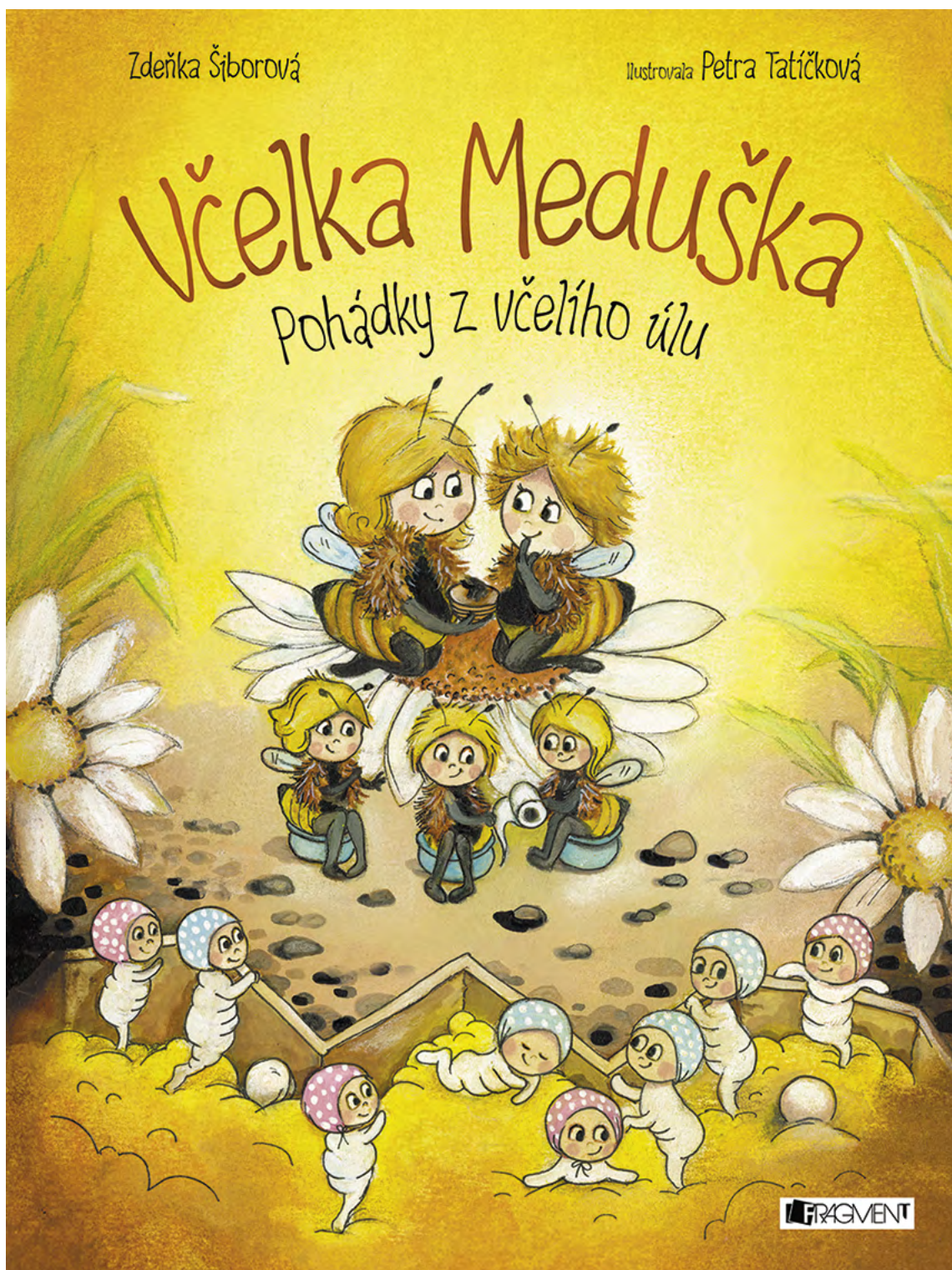

Zdeňka Šiborová

ilustrovala Petra Tatičková

Včelka Meduška

Pohádky z včeliho úlu

Včelka Meduška – Pohádky z včelího úlu

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Zdeňka Šiborová
Včelka Meduška – Pohádky z včelího úlu – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Včelka Meduška

pohádky z včelího úlu

Včelka Meduška

Pohádky z včelího úlu

Zdeňka Šiborová

ilustrovala Petra Tatičková

 FRAGMENT

Kdo to klepe? Zloděj!!!!

V úlu tiše bzučely ospalé včely. Od podzimu odpočívaly v zimním hroznu a zahřívaly včelí královnu. Okolo nich bylo ticho a klid. Náhle mezi nimi zavládla panika. Všechny včely přestaly bzučet a poslouchaly, co se to děje.

Na jejich úl před malou chvíličkou někdo zaťukal. Ťuk, ťuk, ťuk!

Ticho v úlu bylo husté jako pampeliškový med v létě. Po chvílce velikého strachu začaly včely vystrašeně bzučet jedna přes druhou.

„Bzzzz! Bzzzz! Bzzzz!
Slyšíte to? Někdo nám zaklepal na střechu.
Snad to není zloděj?
Teď?! Na konci zimy už

máme i my málo medu! Co budeme dělat, jestli se k nám zloděj dostane? Bzzz. Bzzz. Bzzz!“ strachovaly se.

„Kap! Kap! Kap!“ ozvalo se opět ťukání.

Vtom včelí královna vystrčila hlavu ze zimního hroznu a vesele zabzučela:

„Bzzzz! Bzzzz! Nebojte se! To na nás klepe jaro! Sluneční paprsky zahnalý zimu a voda z tajícího sněhu nám kape na střechu úlu. Bzzz. Už to nebude dlouho trvat a naše včelky ochránářky budou moct otevřít úl. Bzzzz. Bzzzz. Bzzzz.“

Včely si oddechly. Jejich královna má pravdu. Jaro je tady!

Včelka Meduška a její průzkumnice

Konečně přišlo jaro. Celá příroda se probudila ze zimního spánku. Les, na jehož okraji stojí včelí úl, radostně šuměl a nedaleká louka se zazelenala. Ptáčkové po zimě začali opravovat hnízdečka a přitom si prozpěvovali z plných plic. I zvířátka v lese vesele pobíhala a hledala něco dobrého na zub. Travička, na které celou zimu ležel sníh, čekala, až vysvitne na chvílku sluníčko, aby mohla vystrčit špičky zelených lupínků ze země ven. Každý lupínek byl netrpělivý, potřeboval se protáhnout, narovnat a trošičku se zahřát ve slunečních paprscích.

Ze zimního spánku se na jaře probudilo i mnoho broučků, kteří bydleli na louce. Jako první se ze slunečních paprsků těšily včelky.

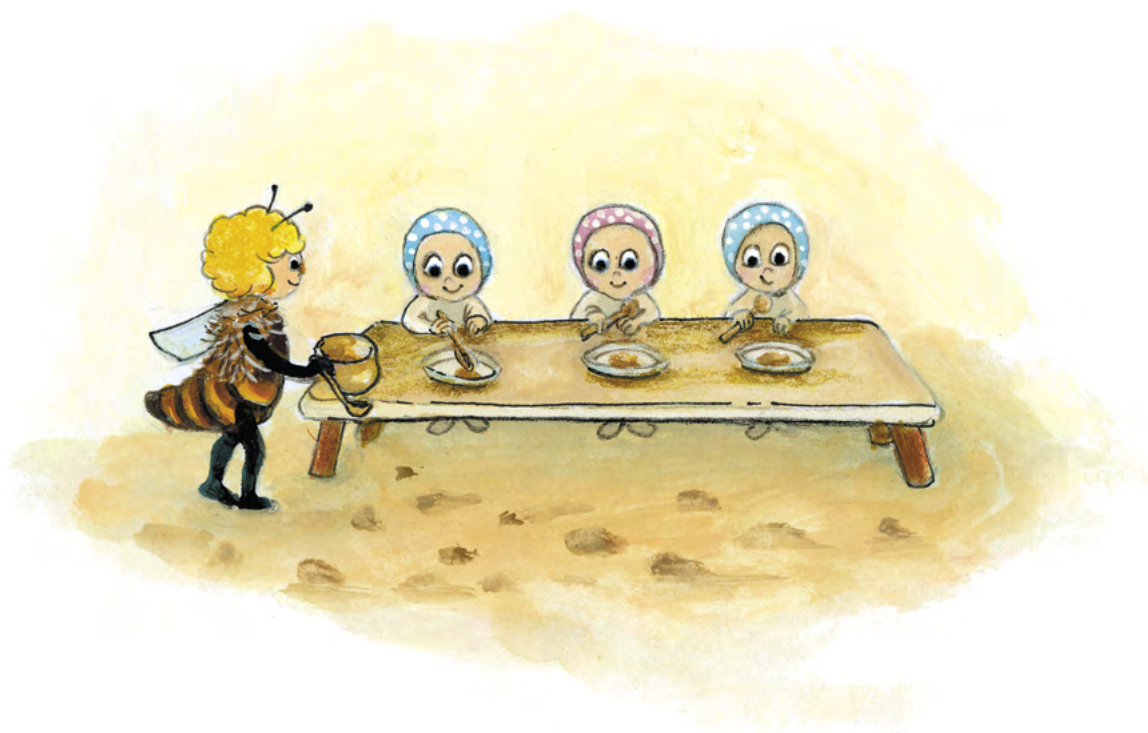

V úlu na kraji lesa to hučelo. Jeho obyvatelky se chystaly na svůj první prolet po zimním klidu. Musí si protáhnout křidélka a uklidit úl. Za celou zimu tam zůstalo mnoho nepořádku. Také se poletí podívat, jestli už najdou někde první pyl.

Jejich úl je rozdělený na dvě části – plodiště a medník. V plodišti je královna matka, její chůvy a včelí miminka. V medníku žijí včelky dělnice a trubci. Je tam také mnoho komůrek, které byly na podzim plné, plničky medu, až po samý strop. V medníku si včelky ukládají zásobu jídla na celou zimu. Teď na jaře už v komůrkách není skoro žádný med. Zima byla dlouhá a studená. Královna matka stále upozorňovala včelky, že musí s medem šetřit.

Měla strach, aby v předjaří včeličky nezemřely hlady. Všechny včelky jsou rády, že její radu poslechly. Přesto už mají zásobu medu jen na několik dnů. Jestli se neudělá pěkné počasí a létavky nedonesou první jarní pyl, nastane v úlu hlad. Nebudou mít co jíst! Proto se největší a nejsilnější včelky průzkumnice chystají rozletět po okolí.

Hned jak po ránu začalo trochu hřát sluníčko, celý roj vyletěl hledat pylová zrnka. Tak brzy po jaru to není jednoduché. Studený vítr si pofukuje a příroda ještě pospává. Ale včelky vědí, že na jívách už kvetou kočičky, i když venku ještě mrzne. Kočičky jsou celé obalené

